

5.SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 03 Mayıs 2024 10:11 -

Beşinci Söz sözler 5. söz

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□

Namaz kılmak ve büyük günahları işlememek, ne derece hakikî bir vazife-i insâniye ve ne kadar fitrî, münasib bir netice-i hilkat-i beşeriye olduğunu görmek istersen; şu temsilî hikâyeciğe bak, dinle:

Seferberlikte bir taburda biri muallem, vazifeperver; diğeri acemi, nefisperver iki asker beraber bulunuyordu. Vazifeperver nefer, tâlime ve cihâda dikkat eder, erzak ve tayinâtını hiç düşünmezdi. Çünkü anlamış ki; onu beslemek ve cihâzâtını vermek, hasta olsa tedâvi etmek, hattâ indel- hâce lokmayı ağzına koymaya kadar devletin vazifesidir. Ve onun asıl vazifesi, tâlim ve cihaddır. Fakat Bâzı erzak ve cihâzât işlerinde işler. Kazan kaynatır, karavanayı yıkar, getirir. Ona sorulsa: Ne yapıyorsun?

-Devletin angaryasını çekiyorum, der. Demiyor: Nafakam için çalışıyorum.

Diğer şikem-perver ve acemi nefer ise, tâlime ve harbe dikkat etmezdi. "O, devlet işidir. Bana ne?" derdi. Dâim nafakasını düşünüp onun peşine dolaşır, taburu terkeder, çarşıya gider, alış-veriş ederdi. Bir gün, muallem arkadaşı ona dedi:

-Birader, asıl vazifen, tâlim ve muharebedir. Sen, onun için

(Orjinal Sayfa: 24)

buraya getirilmişsin. Padişaha itimad et. O, seni aç bırakmaz. O, onun vazifesidir. Hem sen, âciz ve fakirsin; her yerde kendini beslettiremezsin. Hem mücâhede ve seferberlik zamanıdır. Hem sana âsidir der, ceza verirler. Evet iki vazife, peşimizde görünüyor. Biri, pâdişahın vazifesidir. Bâzan biz onun angaryasını çekeriz ki, bizi beslemektir. Diğeri, bizim vazifemizdir. Pâdişah bize teshîlât ile yardım eder ki, tâlîm ve harbdır. Acaba o serseri nefer, o mücâhid mualleme kulak vermezse, ne kadar tehlikede kalır anlarsın!

İşte ey tenbel nefsim! O dalgalı meydan-ı harb , bu dağdağalı dünya hayatıdır. O taburlara taksim edilen ordu ise, cem'iyet-i beşeriyedir. Ve o tabur ise, şu asrın Cemaat-ı İslâmiye'sidir. O iki nefer ise; biri: Ferâiz-i dîniyesini bilen ve işleyen ve kebâiri terk ve günahları işlememek için nefis ve şeytanla mücâhede eden müttakî müslümandır. Diğeri: Rezzâk-ı Hakikî'yi ittiham etmek derecesinde derd-i maîşete dalıp, feraizi terk ve maîşet yolunda rastgelen günahları işleyen fâsık-ı hâsirdir. Ve o tâlim ve tâlimat ise, (başta namaz) ibâdettir. Ve o harb ise; nefis ve heva, cin ve İns şeytanlarına karşı mücâhede edip günahlardan ve ahlâk-ı rezileden kalb ve ruhunu helâket-i ebediyeden kurtarmaktır. Ve o iki vazife ise; birisi, hayâtı verip beslemektir. Diğeri, hayâtı verene ve besleyene perestîş edip yalvarmaktır. Ona tevekkül edip emniyet etmektir.

5.SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 03 Mayıs 2024 10:11 -

Evet en parlak bir mu'cize-i san'at-ı samedaniye ve bir harika-yi hikmet-i Rabbaniyye olan hayatı kim vermiş, yapmış ise; rızıkla o hayatı besleyen ve idâme eden de odur. Ondan başka olmaz... Delil mi istersin? En zaîf, en aptal hayvan; en iyi beslenir (Meyve kurtları ve balıklar gibi). En âciz, en nâzik mahluk; en iyi rızık o yer (Çocuklar ve yavrular gibi).

Evet vasıta-yi rızık-ı helâl, iktidar ve ihtiyar ile olmadığını; belki, acz ve za'f ile olduğunu anlamak için balıklar ile tilkileri, yavrular ile canavarları, ağaçlar ile hayvanları muvazene etmek kâfidir. Demek derd-i maişet için namazını terkeden, o nefere benzer ki: Tâlimi ve siperini bırakıp, çarşıda dilencilik eder. Fakat namazını kıldıktan sonra cenab-ı Rezzak-ı Kerim'in matbaha-yi rahmetinden tayinatını aramak, başkalara bâr olmamak için bizzat gitmek; güzeldir, mertliktir, o dahi bir ibâdetdir. Hem insan ibâdet için halk olunduğunu, fıtratı ve cihazat-ı mâneviyesi gösteriyor. Zira hayat-ı dünyeviyesine

(Orjinal Sayfa: 25)

lâzım olan amel ve iktidar cihetinde en ednâ bir serçe kuşuna yetişmez. Fakat Hayat-ı mâneviye ve uhreviyesine lâzım olan ilim ve iftikar ile tazarru ve ibâdet cihetinde hayvanâtın sultanı ve kumandanı hükmündedir.

Demek ey nefsim! Eğer hayat-ı dünyeviyeyi gaye-i maksad yapsan ve ona daim çalışsan, en edna bir serçe kuşunun bir neferi hükmünde olursun. Eğer hayat-ı uhreviyeyi gaye-i maksad yapsan ve şu hayatı dahi ona vesile ve mezraa etsen ve ona göre çalışsan; o vakit hayvanâtın büyük bir kumandanı hükmünde ve şu dünyada Cenâb-ı Hakk'ın nazlı ve niyazdar bir abdi, mükerrem ve muhterem bir misafiri olursun.

İşte sana iki yol, istediğini İntihap edilirsin. Hidâyet ve tevfikı Erhamürrâhimîn'den iste...